

Cazın harikalar diyarında yıldızlı bir gece

Fatih Erkoç'u hafızama ilk kaydedişim, Kuşadası 1. Altın Güvercin Yarışması'nda sözü, müziği, düzenlemesi kendisine ait olan "Yol Verin A Dostlar"ı seslendirerek birincilik aldığı günlere dayanıyor (yıl 1986).

Dinleyenin kalbine güvercinler konduran bu zarif şarkıdaki hoş flüt partisini de bizzat kendisi çalmıştı. Çocuk denemek yaşıydım (yaş 7) ama dinlediklerimi aklımın ve kalbimin bir köşesine çoktan kaydetmiştim bile.

Aradan yıllar geçti, caz vokalisti olarak birbirinden değerli caz müzisyenleriyle aynı sahneyi paylaşma şansı buldum ve Fatih Erkoç'u bu kez de onlardan dinledim. Caz sahnesinin en önemli isimlerinden gitarist Neşet Ruacan ağabeyim ve birkaç sene önce kaybettiğimiz değerli trombonist Elvan Aracı'dan Fatih Erkoç'un çok enstrümanlı, çok katmanlı müzisyenliğine dair duyduklarım, aklımın bir köşesinde hep kaldı.

Bir yaz gecesi Marina Yacht Club Bodrum'da dinlediğim performansıyla bu duyduklarım daha da anlam kazandı. Fatih Erkoç'un müzik kariyerinde cazın yerinin çok daha eskilere dayandığını eklemek gerek. Türkiye caz tarihinin önemli isimlerinden Erol Pekcan'ın kurduğu Erol Pekcan Caz Orkestrası ile uzun süre çalışmış, hatta 11 yıl yaşadığı Norveç'te Neşet Ruacan, Nühket Ruacan ve Emin Fındıkoğlu ile birlikte caz üretimlerine devam etmiş.

İş Sanat'ın 22. sezonunun yeni yıldaki ilk konserinde, Fatih Erkoç ve İstanbul Superband'i bir araya getireceğini öğrendiğimden içimde tatlı bir heyecan uyandı. İstanbul Superband'i 2005 yılında Harbiye Açık hava'da caz vokalin divalarından Dianne Reeves'e eşlik ederken dinlemiştim. O gece (yine yakınlarda kaybettüğümüz) Levent Altındağ ve Yahya Dai gibi isimlerin de yer aldığı kadrosuyla İstanbul Superband, Dianne Reeves'le birlikte unutulmaz bir konsere imzasını atmıştı.

Bu sene 20. yılını kutlayan İstanbul Superband, Aycan

Teztel ve Şenova Ülker tarafından kurulmuş bir orkestra. Kurt Elling, Dianne Reeves, Dee Dee Bridgewater, Natalie Cole gibi caz vokalin en iyi isimlerine dünya standartlarında performanslarla eşlik ettikleri birçok konserde sahne aldılar. Bu nedenle 6 Ocak 2022 akşamı İş Sanat sahnesinde bir "yıldızlar karması"nın performansına tanık olacağımı çok iyi biliyordum.

Konser John Berry bestesi Beverly Hills Bigfoot ile açılışı yaptığında beklediklerimi ve hatta fazlasını dinleyeceğimi anladım. Orkestra şefi Aycan Teztel yönetimindeki İstanbul Superband'den dinlediğimiz şahane sololardan sonra Fatih Erkoç sahne aldı ve yıldızlarla dolu bir gecede, cazın harikalar dünyasında bir yolculuğa çıktık.

Fatih Erkoç performansına ilk olarak bir Broadway müzikali için bestelenmiş, ardından caz standartları arasında yerini almış "Almost Like Being in Love" ile başladı. Hemen ardından Billy Strayhorn imzalı, Duke Ellington Orkestrası ile unutulmazlar arasına girmiş bir caz standardı olan Take the A Train ile swing'in tatlı ritminde salınmaya devam ettik. Fatih Erkoç bir Chick Corea bestesi olan "Spain"i anons ettiğinde ise kalp atışlarımız bambaşka bir frekansa ısınlandı. Ercüment Orkut'un büyüleyici piyano introsu ile başlayan Spain, Fatih Erkoç'un (söylemesi oldukça zor bir şarkı olmasına rağmen) sergilediği şapka çıkarılsı vokal performansıyla devam etti ve birbirinden başarılı solo doğaçlamalarıla gecenin en etkileyici performanslarından birine dönüştü.

Fatih Erkoç Come Fly With Me, The Lady is a Tramp, Fly Me To The Moon

Sevgi Olgaç

gibi caz repertuarının hem klasikleşmiş hem sevilen eserlerini seslendirirken biz de böyleli geniş bir ses aralığının, multi-enstrümanist bir müzisyen tarafından kullanılışına tanık olmanın tadını çıkardık. Konserin başında sesinin yorgun olduğunu söylemesine rağmen şarkılar birbiri ardına eklenirken kafa sesi ve göğüs sesi arasında zahmetsizce geçişler yaptı, vokal tekniğini yaratıcı

cümleleriyle birleştirdi, zenginleştirdi. Ozan Musluoğlu'nun "My Best Friends Are Vocalists / En İyi Arkadaşlarım Vokalistler" albümü için kaydedilen, sözü ve bestesi Fatih Erkoç'a ait olan As Long As You Are Here With Me'yi canlı dinlemek gecenin sürprizlerinden biriydi. Bu şarkıda sadece 5 üflemeli enstrümanın eşlik ettiği "mini" big band performansını dinlemek benim için gecenin en keyifli kısımları arasındaydı.

Konserin son bölümünde dinlediğimiz, Zafer Çebi'nin başarılı düzenlemeleriyle icra edilen parçalar arasında kişisel favorim, çok sevdiğim Stevie Wonder klasiklerinden Isn't She Lovely oldu. Al Jarreau repertuarından Tomorrow Today, High Crime ve Michel Camilo bestesi One More Once gibi parçalarla bu harika konser noktalandı.

Bir düşünelim: Kaç vokalist Spain'in introsunda araya bir kuple nağme kondururken, What a Wonderful World'un finalinde tatlı bir vokal oyunuyla Satchmo'ya, Louis Armstrong'a el sallayabilir? Fatih Erkoç gibi bir sesi, birbirinden değerli müzisyenlerden oluşan bir big band orkestrasıyla dinleme şansı kaç kez ele geçer?

